

Zabiegi w dermatologii estetycznej

Peelingi

Mezoterapia

Wypełniacze

Toksyna botulinowa

Peelingi

Peeling (nazwa angielska = złuszczenie, bywa pisana w polskiej wersji fonetycznej – piling) to określenie zabiegów mających na celu kontrolowane uszkodzenie i usunięcie zewnętrznych warstw naskórka lub skóry właściwej, z następową jej odbudową.

Rodzaje peelingów:

- fizyczne (z użyciem energii wytwarzanej przez laser)
- mechaniczne (dermabrazja, mikrodermabrazja)
- chemiczne (z zastosowaniem określonych substancji)

Peeling chemiczny polega na oddziaływaniu zastosowanej substancji aktywnej na naskórek i/lub skórę właściwą. W zależności od jej rodzaju, ilości i stężenia, użytych substancji pomocniczych, a także techniki nakładania i czasu ekspozycji dochodzi do złuszczenia tylko warstw naskórka (peeling bardzo powierzchowny lub powierzchowny) lub także w obrębie warstwy siateczkowej skóry właściwej (peeling średniogłęboki lub głęboki).

Najczęściej stosowane substancje:

α -hydroksykwas (glikolowy, mlekowy, cytrynowy, jabłkowy) kwas trójchlorooctowy (TCA), β -hydroksykwas (m.in. salicylowy), α -ketokwas (pirogronowy), kwas karbolowy (fenol), wielohydroksykwas (glukonolakton, kwas laktobionowy), rezorcyna.

Podział w zależności od głębokości działania:

peelingi bardzo powierzchowne

złuszczają tylko warstwę rogową i jasną naskórka (głębokość ok. 0,06 mm),
np.: tretynoina 0,05-0,1%, kwas glikolowy 30-50%, roztwór Jessnera (1-3 warstwy)

peelingi powierzchowne

złuszczają całą naskórek (głębokość ok. 0,3-0,45 mm), np.: kwas glikolowy 50-70%,
kwas trójchlorooctowy 10-20% , roztwór Jessnera (4-10 warstw)

peelingi średniej głębokości

złuszczają do powierzchniowej warstwy siateczkowej skóry właściwej (głębokość ok. 0,46-0,6 mm),
np.: kwas trójchlorooctowy 25-40%

peelingi głębokie

złuszczają do środkowej warstwy siateczkowej skóry właściwej (głębokość pow. 0,61 mm),
np.: kwas trójchlorooctowy 45-60%, fenol (np. roztwór Baker-Gordona)

Zastosowanie:

- postłoneczne starzenie się skóry (*photoaging*)
- przebarwienia (*lentigo solaris, melasma*)
- przebarwienia o innej etiologii (pozapalne, polekowe)
- rogowacenie słoneczne (*keratosis actinica*)
- blizny potrądzikowe

Przeciwwskazania:

- ciemne zabarwienie skóry
- skłonność do tworzenia keloidów
- opryszczka na twarzy
- leczenie doustne izotretynoiną zakończone przed upływem 6-12 miesięcy

Powikłania po zabiegu:

- zaburzenia procesu gojenia
- blizny
- przebarwienia
- odbarwienia

Mezoterapia

Metoda polegająca na wprowadzaniu środka farmaceutycznego do wybranych obszarów, poprzez wielokrotne iniekcje śród- i podskórne.

Najczęściej stosowane preparaty i ich zastosowanie:

- kolagen – substancja wypełniająca, zastosowanie: korekcja owalu twarzy, kształtu ust, itp.;
- embrioblasty – wyciągi komórek zarodkowych przyspieszające procesy regeneracji, zastosowanie: terapia odmładzająca, rewitalizująca;
- toksyna botulinowa – substancja blokująca połączenia nerwowo-mięśniowe, zastosowanie: leczenie nadpotliwości, redukcowanie zmarszczek i bruzd;
- witaminy – głównie witamina C pobudzająca syntezę kolagenu, zastosowanie: zapobieganie procesom starzenia;
- mikroelementy, np. cynk, krzem – wzmacnianie struktury włosów i paznokci, zastosowanie: łysienie rozlane;
- kwas hialuronowy – substancja wypełniająca, zastosowanie: redukcja zmarszczek, poprawa jędrności i wyglądu skóry;
- kofeina – alkaloid purynowy, zastosowanie: otyłość, cellulit;
- dekspantenol (prowitamina B5) – wzmacnianie struktury włosów, zastosowanie: łysienie;
- minoksydyl – substancja o działaniu naczyniorozszerzającym, zastosowanie: terapia łysienia androgenowego;
- kortykosteroidy – leki o silnym działaniu przeciwzapalnym, zastosowanie: wiele chorób dermatologicznych, w których miejscowe podanie leku z tej grupy pozwala ograniczyć jego działanie ogólnoustrojowe.

Przeciwwskazania:

- stosowanie aspiryny, NLPZ lub leków przeciwkrzepliwych do 3 dni przed zabiegiem,
- infekcja ogólna lub miejscowa, urazy,
- ciąża i okres karmienia, miesiączka,
- choroby nowotworowe.

Powikłania po zabiegu:

- występują rzadko – jako niewielkie krwiaki, ustępujące samoistnie po kilku dniach.

Wypełniacze (filery, implanty)

Materiały o właściwościach elastycznych wprowadzane za pomocą iniekcji do skóry i tkanki podskórnej jako substancje wypełniające (*ang. soft tissue fillers*)

Wymagania wobec idealnego materiału wypełniającego:

- niewielka zdolność do wywoływania odczynów alergicznych,
- brak toksyczności oraz karcynogenności,
- brak pyrogenności i bolesności przy podawaniu,
- naturalny wygląd,
- stabilność po wprowadzeniu w skórę,
- łatwa usuwalność z tkanek,
- dostatecznie długotrwały efekt,
- brak tendencji do przemieszczania się,
- możliwość wprowadzania bardzo cienkimi igłami do delikatnych miejsc i modelowania,
- niska cena.

Klasyfikacja:

Implanty biologiczne

autogeniczne (pochodzące z tkanek pacjenta)

allogeniczne (pochodzące od innych osób)

kсенogeniczne (pochodzące od innych gatunków)

Implanty syntetyczne (alloplastyczne)

polimery i substancje kolageno-podobne

pochodne kwasu hialuronowego

inne

Zastosowanie:

- zmarszczki mimiczne i grawitacyjne,
- poprawa kształtu ust,
- poprawa konturów twarzy,
- wypełnianie blizn.

Przeciwwskazania i powikłania po zabiegu Mezoterapia

Toksyna botulinowa

Neurotoksyna wytwarzana przez *Clostridium botulinum* typu A, blokująca połączenia nerwowo-mięśniowe poprzez hamowanie uwalniania acetylocholin. W efekcie jej działania dochodzi do odnerwienia mięśni z następowym porażeniem ich skurczu.

Zastosowanie:

ze wskazania lekarskich:

- leczenie zęza,
- leczenie połowiczego kurczu twarzy,
- leczenie ogniskowych dystonii oraz innych schorzeń neurologicznych;

w medycynie estetycznej – redukcja zmarszczek dynamicznych, zwłaszcza górnej połowy twarzy:

- usuwanie bruzd i podłużnych zmarszczek czołowych,
- likwidacja zmarszczek promieniście rozchodzących się od spoidłka bocznego powieki, czyli tzw. „kurzych łapek”,
- likwidacja zmarszczek poprzecznych w okolicy środkowej czoła oraz tzw. „lwiej zmarszczki”;

z innych wskazań:

- leczenie nadpotliwości.

Toksynę botulinową wstrzykuje się w bardzo niewielkich ilościach w wybrane miejsca. Celem utrzymania efektu terapeutycznego konieczne jest powtarzanie wstrzyknięć co kilka miesięcy.

Przeciwwskazania:

- nadwrażliwość na składniki preparatu,
- uogólnione zaburzenia nerwowo-mięśniowe, np. miastenia,
- terapia antybiotykami z grupy aminoglikozydów lub spektynomycyny,
- infekcje lub stan zapalny w okolicy planowanego miejsca wstrzyknięcia toksyny,
- ciąża, laktacja.

Powikłania po podaniu preparatu:

- krwiaki podskórne,
- osłabienie okolicznych mięśni, np. opadnięcie powieki lub kącika ust.